

# **From a Frog to a Prince - Od žabe do princa**

## **NARRATOR**

Možda je potrebno nešto više od poljupca da bi princeza pretvorila žabu u princa, ali prema teoriji evolucije, vodozemci kao što su žabe stvarno su se pretvorili u sisare, uključujući i prinčeve.

Danas se teorija evolucije smatra utemeljenom činjenicom. Ali nije oduvek bilo tako.

Prva knjiga Mojsijeva u Bibliji je kratak pregled o misteriji porekla našeg sveta, otkrivenje vrhovnog Stvoritelja njegovoj paloj tvorevini. Malo ko je do vek i po uopšte sumnjao u tu istinu, sve dok se jedan prirodnjak amateru nije odvažio na put otkrića i potresao svet jednom jeretičkom idejom.

Ispitujući užarena korita lave na ostrvu Galapagos, Čarls Darvin je ostao fasciniran čudnim životom divljine. Video je gigantske kornjače, izolovane na različitim ostrvima, različite veličine i oblika. I tako je on zamislio da tokom velikih vremenskih perioda, ako se kornjače menjaju, one će na kraju da se transformišu u nešto sasvim drugo.

Na Univerzitetu Oksford, Doktor Ričard Dokins radi kao profesor filozofije nauke. Autor je nekoliko veoma prodavanih knjiga. On je takođe i jedan od najvatrenijih branilaca Čarlsa Darvina.

## **DAWKINS**

Prepostavljam da je velika životna misterija objasniti odakle je nastala tolika složenost života. Drugim rečima, pitanje složenosti je u stvari pitanje informacije. Informacija je merilo složenosti. A složenost života nije samo puka složenost, koliko je to da su živi organizmi adaptirani na komplikovan način, već i da preživljavaju. Ona čine sve što je u njihovoј moći da prežive i onda izgleda kao da su predivno stvorene mašine. Mašine stvorene da preživljavaju.

## **NARRATOR**

Međutim, svi stručnjaci nisu saglasni sa tim da je složenost života nastala akumulacijom mnogih promena koje su se desile srećnim promenama. Sve je veći broj disidenata u nauci koji sumnjuju u Darwinovu teoriju.

Molekularni biolog, Doktor Majkl Denton, istraživač na Univerzitetu Otago na Novom Zelandu je jedan od njih. On tvrdi da je darwinizam teorija koja preživljava krizu, zato što se bazira na prepostavci o takozvanoj činjenici evolucije. Ta teorija, međutim, ne može da objasni navodnu transformaciju jednostavnih oblika života u složene organizme putem slučajnih procesa evolucije.

## **DENTON**

Ne mislim uopšte da je Darwinova teorija evolucije u bilo kom smislu ustanovljena činjenica, kao što to tvrde mnogi bilolozi. Za mene je ona veliki kosmološki ili kosmogenetski mit 20. veka. I danas mislim to isto. Koliko ja vidim, ništa što sam video u biologiji i u svim drugim naučnim dostignućima u poslednjih 20 godina, ni na koji način ne može da promeni moje mišljenje o mom fundamentalnom verovanju da Darwinizam predstavlja jedno neadekvatno objašnjenje.

## NARRATOR

Darvinove ideje danas predstavljaju zvaničnu mudrost sveta, i smatra se za utvrđenu činjenicu to da su jednostavni oblici života evoluirali tokom više miliona godina postepenih promena u svu složenost i raznolikost koju danas vidimo. Sve to bez delovanja jednog suverenog Stvoritelja sveta.

## DAWKINS

I, naravno, zagonetka koja muči sve jeste odakle je došla sva složenost živog sveta, odakle potiče sva ta informacija?! Ona ne može da dođe tek tako slučajno. Potpuno je nezamislivo da možete dobiti nešto tako komplikovano kao što je ptica, ili nešto inteligentno projektovano kao što je ptica, čovek, ili jež, a da je sve to nastalo slučajno. Slučajnost je apsolutno isključena. Da nešto nastane ni iz čega, ni iz kakve složenosti, bez informacije o krajnjoj složenosti savremenih živih organizama u jednom koraku slučajnosti – to nije moguće. To bi bilo kao da bacate kockicu hiljadu puta i da svaki put dobijate "šesticu". Prema tome, to je apsolutno isključeno. Ali, ako dopustite da bude malo sreće u jednoj generaciji, potom malo sreće u sledećoj generaciji, potom malo sreće u narednoj generaciji, i tako nastavi da se akumulira ta sreća korak po korak, možete da nekako napravite da od bilo kog stepena jednostavnosti dođete do nekog stepena složenosti, jer sve što vam je tada potrebno jeste dovoljno vremena. Prema tome, odakle je nastala ta složenost? Došla je od postepenog ubrzavanja procesa evolucije putem prirodne selekcije.

## NARRATOR

U današnjem naučnom svetu prihvaćeno je zdravo za gotovo da su se prvo bitne ribe prvo pojavile u prvoj okeanima, da su potom ispuzile iz vode i postale vodozemci. Vodozemci su se pretvorili u gmizavce, a gmizavci u sisare. Evolucionisti tvrde da su neki gmizavci odbacili ljeske, da im je poraslo perje i da su poleteli u nebo da bi postali ptice. Ali gmizavci i ptice se veoma razlikuju. Gmizavci ne poseduju genetsku informaciju za krila i perje.

Da bi se gmizavac promenio u pticu potrebna je dodatna ogromna količina složenih informacija. Darvinovo rasuđivanje bilo je da sa malo sreće, dovoljan broj manjih promena može čak i da pretvoriti gmizavce u ptice. Majkl Denton kaže da to nije moguće.

## DENTON

Može se citirati mnoštvo primera iz biološkog sveta, o stvarima koje ukazuju da su izvan tog jednostavnog Darvinovog mehanizma. Postoje stvari kao što su priča pluća. Postoje stvari kao što su ptičje perje, amniotičko jaje, bakterijski flagellum. Hoću da kažem, zaista postoji veliki broj sistema koji imaju tu jedinstvenu složenost koju nalazite u prirodi, a u suštini, da bi sistem funkcionsao potrebno je da imate delove A, B, C, D i tako dalje, da se svi ti delovi uklope i sjedine pre nego što sistem počne da funkcioniše. Bojim se da ne mogu da shvatim kako su sve te stvari počele da funkcionišu same od sebe.

Uzmite, recimo, perje ptice. Perje za letenje je veoma komplikovana struktura majušnih kuka koje su isprepletane, i delova koje drže delove perja zajedno, a te male mikroadaptacije perja koje mu daju mogućnost adaptacije kako bi moglo da leti, i Darvinov model evolucije zahtevaju da su živi organizmi u prelaznom periodu u potpunosti funkcionalni, to jest da lete, a ja ne mogu da zamislim kako je moguće doći

do takvog cilja, a da sve te strukture perja nisu izrasle odjednom, i da u biološkom smislu nisu bile funkcionalne.

## NARRATOR

Gmizavci i ptice takođe se potpuno razlikuju po sistemu reprodukcije i disajnim organima. Pluća gmizavca puštaju vazduh da uđe i izađe iz pluća samo preko jedne cevi koja se završava sa vazdušnim kesicama. Kod ptica vazduh neprestano cirkuliše kroz pluća u jednom smeru i kreće se u složenom sistemu međusobno povezanih vazdušnih kesica koje su povezane sa njenom šupljom kosti.

Darvinisti tvrde da su se pluća gmizavca promenila u ptičja pluća posredstvom mnogih prelaznih faza. Ali, Majkl Denton kaže da polu-formirano pluće u tom slučaju ne bi funkcionalo zato što prelazni oblici ne mogu da dišu. Svaka prelazna faza imala bi za posledicu izumiranje vrste.

## DENTON

Ptičja pluća su primer, kao i živa ćelija ili perje, prilično složenog sistema, toliko komplikovanog po strukturi da, koliko ja vidim, možete da ih zamislite samo u funkciji disanja. Ako cela sadašnja struktura i poređak u njoj postoji, to je jedan od najboljih primera u prirodi složenog sistema koji se sastoji od mnogih komponenti koje stupaju u međusobnu interakciju. Sve te komponente moraju već da postoje, a one već postoje u plućima svake ptice, pre nego što ono počne da obavlja svoju funkciju.

U slučaju ptičjih pluća, ja mislim da je reč o prilično teškom pitanju koje Darwinisti ne mogu da reše. Hoću da kažem da ne mogu da zamislim kako je takvo pluće, ili bilo koja njemu analogna stvar, mogla da nastane kao posledica malih slučajnih promena.

## NARRATOR

Da bi jednostavni oblici života evoluirali u složenije, potreban je ogroman prliv novih informacija. Jedan mikrob ima oko dve knjige po 500 strana u složenom kodu genetske informacije svoje DNK. Čovek sa svojim informacijom u jednoj ćeliji analogan je kao najmanje 1000 knjiga. Da bi se mikrob transformisao u čoveka, to znači da treba da dodate celu jednu biblioteku novih informacija. Pa odakle onda dolaze te nove informacije?

Profesor Verner Gitt je specijalista informacione teorije i direktor Saveznog instituta za fiziku i tehnologiju u Brunsiku, u Nemačkoj. On kaže da evolucija složenih životnih formi od jednostavnih oblika života putem selekcije slučajnih srećnih poboljšanja jedne vrste nije moguća, zato što ne postoji izvor novih informacija za takav proces.

## WERNER GITT

Najveći problem za evoluciju je poreklo informacija. Odakle dolazi informacija? Nemoguće je da od jednostavnog živog organizma dođemo do nekog slona ili ljudskog bića. Da bi se taj proces odigrao potrebno je mnogo više informacija, a ona ne može da dođe putem slučajnih procesa.

## NARRATOR

Darvinisti tvrde da je nova genetska informacija došla od genetskih mutacija koje su se prenosile iz generacije u generaciju. Genetske mutacije su slučajne greške, nešto kao

kada pogrešite prepisujući neki tekst, smatraju evolucionisti. Najpoželjnije mutacije su sačuvane prirodnom selekcijom, kažu oni.

## **DAWKINS**

Upravo molekularna genetika, koja je konačno omogućila detaljne dokaze, apsolutno je oborila tu teoriju i dala dokaz koji нико ne može osporiti, zato što molekularna genetika zaista pokazuje detalje genetskog materijala, kao što to čini i ljudski tekst. Tako možete da vidite kako su se menjala slova i reči DNK koje opisuju anatomske promene u svakoj novoj generaciji, sve ono što je i sam Darwin mogao da vidi.

## **NARRATOR**

Genetske mutacije nastaju usled oštećenja gena, često puta zato što su geni izloženi zračenju ili toksičnim hemikalijama. Neke mutacije nemaju nikakve posledice, ali većina je štetna i često smrtonosna.

Iako je većina mutacija štetna, neke mutacije mogu biti uslovno korisne. Darwin tvrdi da se evolucija dešava kada ove retke uslovno korisne mutacije dođu do izražaja posredstvom prirodne selekcije.

Ostrva u arhipelagu Galapagos su navodni prikaz evolucije, jedinstvena divljinu koju proučavaju naučnici iz celog sveta. Ovde se turistima pokazuju kormorani koji ne lete, kao primer navodne evolucije koja je nastala uslovno korisnim mutacijama. Kormoran na ostrvu Galapagos izgubio je svoju genetsku informaciju za krila, pa sada bez nje može veoma dobro da pliva i roni. A to može biti napredak. Turistički vodiči na ostrvu Galapagos objašnjavaju da zbog ove navodno očigledne prednosti, beskrilni kormorani su ostavljali više potomstva iza sebe, tako da je ova vrsta preživela prirodnom selekcijom, a da je ona vrsta sa krilima izumrla.

## **DON BATTE**

Beskrilni kormorani su zaista degenerisani mutanti koji imaju izgubljenu informaciju o tome kako nastaju krila. Svi primeri mutacije su zapravo gubitak informacije, čak i oni koji predstavljaju uslovno korisne mutacije. Ne postoji nova genetska informacija. Primeri koji se navode za evoluciju zapravo su primeri raznolikosti unutar jedne vrste. Mikrobi koji su otporni na antibiotike, insekti otporni na insekticide, biberasti moljac – sve su to primeri prestrukturisanja postojeće genetske informacije ili gubitak genetske informacije. Ne postoji nova genetska informacija.

## **DENTON**

Ukoliko odbacite da je puka sreća ili slučajnost dovoljna da se formira čitav život i sve ostalo što postoji na zemlji, onda morate prihvatići da postoji nešto drugo što je dizajniralo taj život, neki Tvorac. Mislim da kada gledate u zakone prirode i u čitav kosmos, da u tom objašnjenju njihovog postojanja postoje dve mogućnosti koje su u međusobnom konfliktu. Prva mogućnost je mogućnost transcedentnog Tvorca koji je uredio i stvorio svet, kao i sve ostale prirodne zakone, a druga mogućnost je da je univerzum na neki način samoživeći sistem koji je sam sebe uredio i organizovao.

## **NARRATOR**

Ortodoksni Jevreji slave Boga Stvoritelja pred Zidom plača. Biblija kaže da nismo nastali slučajno, već inteligentim dizajnom Tvorca. Izraelski biofizičar, doktor Li Spetner, ima jedinstvenu kvalifikaciju koja mu omogućava da komentariše ulogu mutacija u teoriji evolucije. Kao specijalista za fiziku i matematičku informatiku, on je proučavao odnos signala i šuma u DNK sistemu. Objavio je radove vodećim časopisima o teoretskoj i matematičkoj evolutivnoj "biologiji". On smatra da dokazi podupiru biblijski izveštaj o tome da je Tvorac stvorio određene osnovne tipove Organizama koji su kroz vreme postali raznoliki kako su se adaptirali na svoju životnu okolinu.

### **LEE SPETNER**

Stvarno ne mislim da Darwinov model može da objasni teoriju o nekakvoj grandioznoj evoluciji. Ono što evolucionisti zaista ne mogu da objasne jeste prikupljanje informacije. Veoma je neverovatno da je bilo mnogo malih koraka u evoluciji, mnogih malih promena koje su dovele do jedne krupne promene. Ne samo da je to neverovatno u matematičkom smislu, već i teoretski. Ali eksperimentalno, niko nije pronašao niti jednu jedinu mutaciju koju može da istakne kao nešto što dodaje informaciju genetskom materijalu. Štaviše, svaka korisna mutacija koju sam ja video, umanjuje genetsku informaciju, čini da se gubi informacija.

### **NARRATOR**

Kraljevski šou u australijskom gradu Pertu je mesto gde se pokazuju čiste vrste. Ako je jasno da mutacije i prirodna selekcija ne mogu da uvećaju genetsku složenost, postavlja se pitanje, šta se dešava u veštačkoj selekciji? Selektivno parenje proizvodi veliku raznolikost vrsta, ali i te promene imaju svoje granice.

### **DAWKINS**

Sam Čarls Darwin je pridavao veliku ulogu pripravljanju. I najbolji način da se to sagleda bio je da se kaže: Pretpostavimo da želite eksperimentom da demonstrirate da taj proces selekcije funkcioniše. Šta ćete učiniti? Učinite, recimo, da ćete predvideti hiljadu godina, ali u tih hiljadu godina ja mogu, recimo, da u svakoj generaciji ukrštam da bih dobio one osobine koje želim da dobijem. Šta ćemo onda činiti u narednih hiljadu godina? U svakoj generaciji ćemo simulirati prirodnu selekciju tako što ćemo odabirati, ukrštati one primerke koji uglavnom karakterišu kvalitete koji nam se sviđaju. Pa, tako, ako recimo možete da dobijete Pikinezera od jednog vuka u periodu od nekoliko hiljada godina, onda morate da zaključite iz svega toga da proces može da potraje koliko, čak i hiljadu miliona godina.

### **BATTEN**

Možete hiljadama miliona godina da se bavite parenjem raznih vrsta pasa, ali ako nemate izvor nove genetske informacije, to će i dalje biti samo psi. Problem sa evolucijom je taj što ona nema načina da omogući novu genetsku informaciju. Kako prirodna selekcija, tako i parenje u veštačkoj selekciji prouzrokuju gubitak genetske informacije.

Ako uzmemo dugodlakog psa, i parimo ga samo sa dugodlakim psima, i odabiramo samo dugodlake štence i parimo ih u budućnosti, onda ćemo dobiti raznolike pse kod kojih je genetski materijal koncentrisan na dugu dlaku u raznolikostima jedne vrste. Ali, to znači da se ovi psi neće nikada pariti sa kratkodlakim psima, zato što nemaju gene za kratku dlaku, pa je tako izgubljena genetska informacija od ranije.

Prirodna selekcija čini potpuno isto. Ako za primer uzmem vukove, u prošlosti su postojali kratkodlaci i dugodlaci vukovi, a tokom hladnih perioda, u uslovima ekstremno hladne klime, izmrli su kratkodlaci vuci, pa tako danas imamo raznolikost vukova, čak i nove vrste vukova, koji su dugodlaci zato što su se adaptirali na uslove hladnoće. Ali i ta adaptacija ne uključuje novu genetsku informaciju. Naprotiv, taj proces je doveo do gubitka genetske informacije vezane za kratku dlaku.

Velika raznolikost je moguća kombinacijom postojećih gena. Čak i mutacije mogu da uzrokuju restrukturisanje hromozoma i degenerativne promene, gubitak informacije koja dovodi do raznolikosti jedne vrste. Ovo je ključni problem. Mutacije i prirodna selekcija imaju za posledicu gubitak genetske informacije. Tako da nema načina da se odigra evolucija u kojoj se povećava složenost neke vrste.

## GITT

Nemoguće je da nova informacija dođe usled slučajnog procesa. Vidite i sami da je kompjuterskom programu potreban programmer. Vidite automobil za koga je potreban dizajner. Vidite biološku informaciju u ćelijama i onda kažete sebi da je ispravno zaključiti da je njoj potreban stvoritelj koji je načinio program, gene, da stvore proteine, da stvore organe. Neophodno je imati sve to odmah, tako da možemo reći da je evolucija nemoguć process.

## NARRATOR

Svako dete u školi će učiti o navodnoj evoluciji konja, od manjih vrsta sa više prsta na nogama do jedne vrste sa jednim prstom, odnosno kopitom.

Ali, da li je konj zaista evoluirao? Mnogi naučnici sumnjaju u to.

## BATTEN

Postoje mnoge različite vrste konja koje možete da izvedete selektivnim parenjem, ali to su i dalje konji. Možete da stvorite male, velike, čak i troprste konje. Evolucionisti sve to stavljaju u neku vrste epizodnog dešavanja i dodaju fosil stenovitog jazavca na dno procesa, i onda tvrde da je došlo do evolucije. Ali ako sklonite fosilnog stenovitog jazavca iz te lestvice, dobijate varijaciju u okviru jedne vrste. Konji rađaju konje. To nije nikakva evolucija.

## LEE SPETNER

Informacije za koje evolucionisti kažu da se nagomilavaju u procesu evolucije zapravo ne mogu doći od slučajnih procesa i slučajnih mutacija. Darwinov model kaže da je to tako, ali niko nikada nije učinio nikakvu kalkulaciju da zaista dokaže da je to tako. Ja sam načinio jednu kalkulaciju koja je zapravo pokazalo da to nije tako.

## NARRATOR

Profesore Dokins, možete li da navedete primer genetske mutacije ili evolutivnog procesa koji može da poče informaciju u genima?

## DAWKINS

U evoluciji postoji popularna zabluda koja kaže da su se ribe pretvorile u gmizavce, gmizavci u sisare, i tako mi danas možemo da pogledamo svet oko nas i naše pretke, i u

stanju smo da vidimo prelazne oblike između riba i gmizavaca, i gmizavaca i sisara. Trebalo bi da vidimo vrste riba koje su u procesu da postanu gmizavci! Naravno, to uopšte nije slučaj. Ribe su današnje životinje, postoje kao takve koliko i mi, ljudi. One su potekle od svojih predaka, kao što smo i mi potekli od svojih preaka. Navodno, pre 300 miliona godina postojao je predak koji je bio predak današnjim ribama i predak današnjih ljudi. I kod tog pretka, da smo tada bili prisutni, navodno smo mogli da vidimo prve korake ka tome kako jedna riba izlazi na kopno i postaje nešto poput vodozemca. Ali, kaže evolucija, to se desilo pre mnogo vremena, pa to onda danas ne možemo da vidimo.

### **SPETNER**

Ako neko može da veruje u neo-darvinistički model, morao bi reći da se informacija postepeno prikupljala, malo po malo u datom vremenu. Ako bi neko proučio matematički proces takvog postupka, onda ispada da moramo pretpostaviti da u svakoj etapi evolucije postoji veliki broj mogućih mutacija koje mogu da se adaptiraju. I ako postoji veliki broj takvih mutacija, neke bi trebalo da pronađemo i danas. Ali, ne nalazimo ih. Sve mutacije koje su istražene na molekularnom nivou pokazuju da je genetska informacija izgubljena, a ne stečena.

### **NARRATOR**

Biblijski podaci o stvaranju sveta mogu se primeniti na bukvalno celokupnu genetsku informaciju koja postoji danas, a koja je postojala u prvim vrstama, tako da je velika raznolikost moguća u svakoj vrsti, ali jedna osnovna vrsta ne može da se promeni u neku drugu.

Majkl Denton smatra da genetska informacija može da dođe samo iz izvora koji poseduje intelekt.

### **DENTON**

Sklon sam da mislim da svi dokazi sugerisu postojanje nadprirodnog jevrejskog Boga iz judeo-hrišćanske tradicije. Na jednog spoljnog Tvorca koji je načinio svet i dao mu njegov poredak, njegov način postojanja i kraj. Sve to odgovara svim dokazima koje smo pronašli i ne protivreči im ni u jednom aspektu.

### **DON BATTE**

Kao što informacije u knjigama moraju da dođu od inteligentnog izvora, tako i velika količina genetskih informacija kod živih organizama mora da dođe od inteligentnog stvoritelja. Dokazi o biblijskom modelu stvaranja sveta, da je postojala velika količina genetske informacije koja je stvorena na početku i koja je omogućila adaptaciju unutar vrsta, degradirana je otkada se pojavila Darwinova teorija. Informacija je morala da bude programirana u živim organizmima od samog početka. Živi organizmi nisu evoluirali, njih

je neko stvorio.

### **WERNER GITT**

Ako pogledate u Bibliju, videćete da postoji Stvoritelj. On je načinio sve stvari, materijalne procese i genetsku informaciju.

### **NARRATOR**

Evolucionisti veruju da su složeni oblici života nastali od jednostavnijih, ali slučajni procesi, sa prirodnom selekcijom, ne mogu da objasne teoriju evolucije, niti ih je iko ikada mogao posmatrati ili ponoviti. Akumulacija postepenih promena koje dolaze usled slučajnih srećnih okolnosti, nikada nije pokazala u praksi da se tada nekoj vrsti dodaje nova informacija, ili da ona postaje složenija.

Zastupnici stvaranja sveta smatraju da svi dokazi potvrđuju postojanje Tvorca. Psi mogu biti dugodlaki ili bez dlake, žabe zelene ili sa tufnama, ali psi će uvek biti psi, žabe žabe. Tako čak ni poljubac princeze neće od žabe stvoriti princa.